

STÆVNING

Retten i Randers

SAGSØGER

DSH Recycling A/S under rekonstruktion
Gl. Århusvej 110
8940 Randers SV
CVR-nr. 31050189
("DSH Recycling")

(advokat Harald Søndergaard)

SAGSØGTE

Randers Kommune
Laksetorvet 1
8900 Randers C
CVR-nr. 29189668

1. PÅSTAND

Randers Kommune tilpligtes at anerkende, at Randers Kommunes afgørelse af 28. juni 2024 vedrørende DSH Recycling A/S under rekonstruktion er ugyldig.

København
den 12. juli 2024
J.nr. 17413

Harald Søndergaard
E hso@hafnialaw.com
T +45 51 94 40 50

Sekretær Eva le Fevre
E elf@hafnialaw.com
T +45 33 34 39 03

HAFNIA
ADVOKATPARTNERSELSKAB

Nyhavn 69
1051 København K

T +45 33 34 39 00

E info@hafnialaw.com

W hafnialaw.com

CVR nr. 39 18 64 46

2. SAGSFREMSTILLING

2.1 Indledning

1. Sagen handler om gyldigheden af Randers Kommunes afgørelse af 28. juni 2024 ("**Afgørelsen**")¹, hvormed Randers Kommune har afgjort, at DSH Recycling kan holdes ansvarlig for en overhængende fare for miljøskade på Alling Å.
2. Randers Kommune har nærmere bestemt truffet afgørelse om følgende:

DSH Recycling A/S anses som ansvarlig for driften i Nordic Waste A/S for så vidt angår aktiviteterne på Gl. Århusvej 110, Ølst.

Afgørelsen indebærer, at DSH Recycling A/S anses som omfattet af Randers Kommunes afgørelse af 23. december 2023 om overhængende fare for en miljøskade på Alling Å, jf. miljøbeskyttelseslovens § 73f.

3. Det er DSH Recyclings opfattelse, at Afgørelsen er ugyldig, idet:
  - i) der ikke grundlag for at anse DSH Recycling for 'den ansvarlige for driften', jf. miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 1
  - ii) Afgørelsen lider af forvaltningsretlige mangler, der samlet medfører, at afgørelsen er ugyldig
4. De faktuelle og retlige omstændigheder i sagen, der medfører Afgørelsens ugyldighed, vil blive uddybet nærmere nedenfor.

2.2 Sagens parter og relaterede enheder

5. DSH Recycling er et dansk selskab², der bl.a. driver virksomhed med udlejning af fast ejendom og entreprenørmateriel. Selskabet er ejer af en fast ejendom beliggende på adressen Gl. Århusvej 110, Ølst, 8940 Randers SV ("**Ejendommen**"). DSH Recycling blev den 23. februar

---

¹ Bilag 1

² Bilag 2

2024 taget under rekonstruktionsbehandling af skifteretten i Randers på grundlag af en egenbegæring herom.

6. Randers Kommune er blandt andet tilsynsmyndighed i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 65 vedrørende aktiviteter på Ejendommen.
7. Nordic Waste A/S ("**Nordic Waste**") er et dansk selskab, som drev virksomhed med nyttiggørelse af jord og restprodukter samt hermed beslægtet virksomhed³. Nordic Waste er koncernforbundet med DSH Recycling som søsterselskab. Nordic Waste blev taget under konkursbehandling den 22. januar 2024.
8. DSH Environment ApS ("**DSH Environment**") er et dansk selskab, hvis formål er at besidde aktier og anparter⁴. DSH Environment er moderselskab for både DSH Recycling og Nordic Waste.

2.3 Baggrund

9. DSH Recycling blev stiftet den 1. november 2007 under navnet Danish Stevedore Holding A/S. Stiftere var tre selskaber, der var ejet af henholdsvis David York, Brian Ege Jensen og Søren Christian Konge. Disse tre personer udgjorde selskabets første bestyrelse⁵.
10. I Danish Stevedore Holding A/S' første leveår var selskabet søsterselskab med Danish Stevedore A/S, som var et selskab, der navnlig udøvede stevedorevirksomhed i Randers Havn. I denne periode var hverken Danish Stevedore Holding A/S eller Danish Stevedore A/S involveret i nyttiggørelse af jord eller dermed beslægtede aktiviteter.
11. I 2017 blev Danish Stevedore A/S opkøbt og fusioneret ind i selskabet SDK Shipping A/S ("**SDK Shipping**")⁶. SDK Shipping er en større dansk transport- og logistikvirksomhed.

---

³ Bilag 3

⁴ Bilag 4

⁵ Bilag 2

⁶ Bilag 5

12. Den 18. november 2016 erhvervede Danish Stevedore Holding A/S Ejendommen. Ejendommen er en grund på 819.984 m², som er beliggende i en landzone i Ølst Bakker ca. 5 km syd for bygrænsen til Randers med matrikler i både Favrskov Kommune og Randers Kommune⁷.
13. Ejendommen er beliggende på den vestlige side af Gl. Århusvej. Alling Å løber syd og øst om Ejendommen, og landsbyen Ølst ligger ca. 500 meter nord for Ejendommen.
14. Siden 1950'erne har der i området og på Ejendommen været en betydelig aktivitet med lergravsdrift. Denne aktivitet ophørte omkring 2011. Siden 2001 er der løbende sket tilførsel af jord til lergraven med henblik på efterbehandling af lergraven.
15. Ejendommen blev erhvervet af Danish Stevedore Holding A/S med henblik på anvendelse af grunden til nyttiggørelse og rensning af forurenede og ikke-forurenede jord.
16. Efter Danish Stevedore Holding A/S' erhvervelse af Ejendommen blev der tilført ikke-forurenede jord til grunden af Norrecco A/S, der er en virksomhed beskæftiget med modtagelse af overskudsjord. Denne jordtilførsel skete efter aftale med Danish Stevedore Holding A/S med henblik på at efterkomme forpligtelserne til efterbehandling af ejendommen som beskrevet nedenfor i afsnit 2.6.3.
17. Den 30. april 2018 stiftedes Nordic Waste af følgende selskaber, som hver fik 20 % ejerskab⁸:
  - Rylevej Holding 2 ApS (ejet af Brian Ege Jensen)
  - Konge Holding 2 ApS (ejet af Søren Christian Konge)
  - DYC-Holding 2 ApS (ejet af David York)
  - Conjux Holding ApS (ejet af Kim Lange)
  - C.NI Holding ApS (ejet af Christian Bruun Nielsen)

---

⁷ Bilag 6

⁸ Bilag 3

18. Aktionærernes ejere udgjorde Nordic Wastes bestyrelse. På tidspunktet for stiftelsen var direktør i Nordic Waste Kim Lange⁹.
19. Da Nordic Waste blev stiftet, var 60 % af aktierne således ejet af samme personkreds, som var ejere af DSH Recycling/Danish Stevedore Holding A/S, mens 40 % af aktierne var ejet af parter, der ikke have nogen ejerinteresser i DSH Recycling/Danish Stevedore Holding A/S. De udenforstående personer var Christian Bruun Nielsen og Kim Lange, der begge havde erfaring og viden fra miljøbranchen, og hvis kompetencer på dette område ejerkredsen i DSH Recycling ønskede at gøre brug af.

2.4 Koncernstruktur

20. I perioden efter stiftelsen af Nordic Waste skete der flere gange ændringer i ejerkredsen i både dette selskab og DSH Recycling.
21. I juli 2021 overtog SDK Freja A/S ("**SDK Freja**")¹⁰ 49 % af ejerandelene i både DSH Recycling og Nordic Waste. Dette skete gennem selskabet DSH Environment¹¹.
22. I september 2022 forøgede SDK Freja sin investering i disse selskaber, således SDK Freja herefter ejede 70 % af kapitalandelene.
23. I maj 2023 var ejerskabet fordelt sådan, at SDK Freja ejede 76,5% af kapitalandelene i DSH Environment. De øvrige kapitalandele var ejet af NYC-Holding 2 ApS, ejet af David York og C.NI Holding ApS, ejet af Christian Bruun Nielsen¹². Denne fordeling af ejerskabet er fortsat gældende.

2.5 Planlagte virksomhedsaktiviteter på Ejendommen

24. Forretningsmodellen for den påtænkte virksomhed på Ejendommen var, at et ca. 20 ha stort areal på Ejendommen skulle opfyldes med

---

⁹ Bilag 3

¹⁰ Bilag 7

¹¹ Ved stiftelsen var selskabets navn 'Anpartsselskab af 7. juli 2021'. Derefter ændredes navnet til 'DSH ApS', hvorefter selskabet den 19. oktober 2022 skiftede navn til 'DSH Environment ApS', hvilket er selskabets navn i dag.

¹² Bilag 4

7.200.000 m³ ren jord samt lettere forurenede jord. Samtidig var det muligt på Ejendommen at gennemføre efterbehandling af forurenede jord. De planlagte virksomhedsaktiviteter bestod således i (i) rensning, (ii) nyttiggørelse og (iii) tilførsel af forurenede og ikke-forurenede jord på Ejendommen.

25. Forretningsmodellen var således ikke begrænset til anbringelse eller deponering af jord. Det var hensigten, at der på Ejendommen skulle etableres rense- og vaskefaciliteter, som kunne fjerne forureningen i jorden, således jorden kunne nyttiggøres. Ved at vaske jorden kunne der tillige ske udvinding af råstoffer fra den modtagne jord, som tilsvarende kunne genanvendes. Ejendommen var særligt velegnet til disse aktiviteter, fordi områdets undergrund hviler på en tyk lerklippe, der forhindrer nedrivning af overfladevand til undergrunden.

2.6 Myndighedsgodkendelser

26. Den virksomhedsaktivitet, der skulle udføres på Ejendommen, krævede en række myndighedsgodkendelser, tilladelser og dispensationer. I Afgørelsen har Randers Kommune tillagt det væsentlig betydning, hvem der ansøgte om og opnåede hvilke godkendelser, dispensationer og tilladelser fra myndighederne. Dette vil derfor blive beskrevet i det følgende.

2.6.1 Miljøgodkendelser i henhold til miljøbeskyttelsesloven

27. Det følger af miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, at en såkaldt listevirksomhed ikke må anlægges eller påbegyndes, før der er meddelt godkendelse heraf af tilsynsmyndigheden. Listevirksomhed omfatter blandt andet de aktiviteter, der påtænkes på Ejendommen, og tilsynsmyndigheden herfor er Randers Kommune.
28. Miljøgodkendelse i henhold til miljøbeskyttelsesloven er den centrale offentlige myndighedstilladelse, der er nødvendig for drift af potentielt forurenende virksomhed.

29. Den 21. marts 2017 indgav Danish Stevedore Holding A/S til Randers Kommune ansøgning om miljøgodkendelse i henhold til miljøbeskyttelsesloven § 33 til påbegyndelse af listevirksomhed. Ansøgningen blev revideret den 21. januar 2018.
30. Den 31. august 2018 gav Randers Kommune miljøgodkendelse til anvendelse af Ejendommen til efterbehandling af landarealer efter udvinding af ler med henblik på reetablering af området¹³. Det fremgår af godkendelsen, at Danish Stevedore Holding A/S er anført som 'virksomhed', mens det umiddelbart derefter fremgår, at virksomheden drives af Nordic Waste.
31. Det bemærkes, at det ikke fremgår af miljøgodkendelsen, at Randers Kommune har stillet krav om, at der blev etableret monitoringspunkter, eller at der skulle foretages supplerende geotekniske undersøgelser i relation til stabilitetsskred.
32. Den 5. februar 2019 gav Randers Kommune en ny miljøgodkendelse i forbindelse med aktiviteterne på Ejendommen. Godkendelsen angik bl.a. modtagelse og sortering af jord og en række andre materialer¹⁴. Af miljøgodkendelsen fremgår, at 'virksomheden' er Nordic Waste, mens det tillige fremgår, at virksomheden drives af Nordic Waste.
33. Den 5. februar 2021 gav Randers Kommune igen en ny miljøgodkendelse til Nordic Waste vedrørende de samme aktiviteter som godkendelsen fra 2019¹⁵. Af denne fremgår igen, at Nordic Waste er 'virksomhed', samt at virksomheden drives af Nordic Waste.
34. Den 28. juni 2023 gav Randers Kommune en ny miljøgodkendelse¹⁶. Denne godkendelse omfatter de samme aktiviteter som godkendelserne fra 2019 og 2021 samt tilladelse til etablering af en afskærende vold mod Alling Å. Det fremgår også af denne miljøgodkendelse, at

---

¹³ Bilag 8

¹⁴ Bilag 9

¹⁵ Bilag 10

¹⁶ Bilag 11

den er udstedt til Nordic Waste, at Nordic Waste er anført som 'virksomhed', samt at virksomheden drives af Nordic Waste.

35. Nordic Waste var dermed både ansøger og modtager af samtlige miljøgodkendelser fra 2019 og frem. DSH Recycling/Danish Stevedore Holding A/S er alene nævnt som grundejer i disse miljøgodkendelser.
36. Det fremgår af samtlige miljøgodkendelser udstedt af Randers Kommune vedrørende aktiviteterne på Ejendommen, at virksomheden blev drevet af Nordic Waste. På intet tidspunkt er det blevet anført eller indikeret, at virksomheden blev drevet af DSH Recycling, eller at DSH Recycling skulle have nogen særlig interesse i aktiviteterne på Ejendommen, som gjorde DSH Recycling ansvarlig for disse aktiviteter.

2.6.2 *Dispensation i henhold til jordforureningsloven*

37. Den 21. marts 2017 indgav Danish Stevedore Holding A/S til Region Midtjylland ansøgning om dispensation til modtagelse af ren samt lettere forurenet jord på Ejendommen. Ansøgningen blev senere revideret og supplerende oplysninger blev fremsendt den 23. januar 2018 og 15. marts 2018.
38. Den 31. august 2018 gav Region Midtjylland dispensation til tilførsel af jord på Ejendommen i henhold til jordforureningslovens § 52¹⁷. Det bemærkes, at dispensationen er adresseret til 'Ølst Lergrav' samt 'Danish Stevedore'.

2.6.3 *Gravetilladelse – genopretning i henhold til råstofloven*

39. I juni 2013 meddelte Randers Kommune tilladelse til virksomheden Saint-Gobain Weber A/S ("**Saint-Gobain Weber**") til indvinding af ler på Ejendommen i henhold til den dagældende råstoflovs § 7¹⁸.
40. I overensstemmelse med råstoflovens § 10 indeholdt tilladelsen vilkår om, at Saint-Gobain Weber skulle stille sikkerhed på DKK 5 mio. for, at indvindingsområdet senere blev efterbehandlet. Hensigten med

---

¹⁷ Bilag 12

¹⁸ Bilag 13

denne sikkerhed var, at den skulle dække omkostningerne til efterbehandling af grunden, når råstofindvindingen var tilendebragt.

41. I forbindelse med Danish Stevedore Holding A/S' erhvervelse af Ejendommen overtog Danish Stevedore Holding A/S denne forpligtelse til efterbehandling, som tillige var tinglyst som byrde på Ejendommen. Samtidig blev størrelsen af sikkerheden reduceret fra DKK 5 mio. til DKK 400.000. Denne reduktion blev skønsmæssigt foretaget af Region Midtjylland, og Danish Stevedore Holding foranstaltede herefter, at der blev stillet en bankgaranti til Region Midtjylland på dette beløb til efterbehandling af Ejendommen.

2.7 Virksomhedsaktiviteterne i Ølst

42. Efter ikrafttræden af de relevante tilladelser i 2018 har Nordic Waste udført rensning, nyttiggørelse og tilførsel af ikke-forurenede og forurenede jord på Ejendommen.
43. Alle aktiviteter på Ejendommen er blevet udført af Nordic Waste i henhold til de givne miljøgodkendelser. Ifølge den seneste opgørelse fra 2023 beskæftigede Nordic Waste i gennemsnit 22 personer. Disse personer har navnlig udført arbejde med nyttiggørelse af den modtagne jord samt med opfyldning af jordtippen på Ejendommen. Dette arbejde er blevet udført og tilrettelagt af Nordic Wastes ansatte. I tillæg hertil er der sket tilførsel af jord i henhold til aftale mellem Nordic Waste og kunder og underleverandører.
44. DSH Recyclings forretningsaktiviteter har bestået i, at selskabet har været ejer af Ejendommen, som blev lejet ud til Nordic Waste. Derudover har DSH Recycling leaset og erhvervet et større antal maskiner og andet udstyr, som ligeledes blev lejet ud til Nordic Waste. DSH Recycling har ikke haft nogen ansatte, og selskabet har allerede af den grund hverken direkte eller indirekte gennem underleverandører været involveret i opgaver med rensning, nyttiggørelse eller tilførsel af jord til Ejendommen. Alt arbejde med tilførsel af jord på Ejendommen er blevet håndteret af Nordic Waste.

2.8 Jordskredet og afværgeindsatser

45. I løbet af sensommeren 2023 konstateredes, at et større jordskred var i gang med de jordmængder, der var blevet tilført til Ejendommen. Nordic Waste iværksatte en række tiltag i løbet af 2023 med henblik på at afbøde og afværge konsekvenserne af dette jordskred.
46. I slutningen af 2023 skete der en acceleration i jordskredet, og den 19. december 2023 overtog Randers Kommune arbejdet med iværksættelse af afværgeindsatser.
47. Den 23. december 2023 traf Randers Kommune afgørelse om, at der forelå en miljøskade i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 73 f, som Nordic Waste var ansvarlig for¹⁹.
48. Den 19. januar 2024 indgav ledelsen i Nordic Waste egenbegæring om konkurs. Baggrunden for begæringen var, at Nordic Waste ikke var i stand til at opfylde et krav om sikkerhedsstillelse på DKK 205 mio., som Miljøstyrelsen havde stillet til Nordic Waste i henhold til miljøskadeloven.
49. I de følgende måneder har Randers Kommune iværksat meget betydelige tiltag til at begrænse virkningerne af jordskredet. Randers Kommune har oplyst, at det forventes, at kommunens samlede udgifter hertil vil andrage mellem DKK 468 og 663 mio.²⁰
50. På nuværende tidspunkt foreligger der ikke nogen endelig afklaring af årsagerne til jordskredet. I en rapport fra GEUS fra juni 2024 konkluderes på det foreliggende grundlag, at det er anbringelsen af jord på Ejendommen, som er den primære årsag til jordskredet²¹.

2.9 Rekonstruktionen af DSH Recycling

51. Den 23. februar 2024 indgav ledelsen i DSH Recycling anmodning om rekonstruktionsbehandling til skifteretten i Randers.

---

¹⁹ Bilag 14

²⁰ Bilag 15

²¹ Bilag 16

52. Baggrunden for anmodningen var, at DSH Recycling som følge af Nordic Wastes konkurs havde mistet sit primære indtægtsgrundlag. Samtidig oparbejdede DSH Recycling løbende forpligtelser til betaling af leasingydelser på leasede maskiner og andet udstyr.
53. Den 22. marts 2024 godkendte skifteretten i Randers en rekonstruktionsplan for DSH Recycling, ifølge hvilken en række krav mod DSH Recycling ville blive indfriet og overtaget af et selskab, der er koncernforbundet med SDK Freja.
54. På tidspunktet for indgivelsen af denne stævning er rekonstruktionsbehandlingen fortsat i gang.

2.10 Udkast til afgørelse

55. Den 21. marts 2024 udsendte Miljøstyrelsen en pressemeddelelse om, at Kammeradvokaten snart ville færdiggøre en undersøgelse om, hvorvidt andre end Nordic Waste kunne drages til ansvar for hændelserne i Ølst²². Selvom undersøgelsen på daværende tidspunkt ikke var tilendebragt, ville konklusionen blive, at DSH Recycling kunne holdes ansvarlig. Pressemeddelelsen blev udsendt uden nogen forudgående høring eller underretning af DSH Recycling om de pågældende undersøgelser eller konklusioner.
56. I perioden fra den 21. marts 2024 til 11. juni 2024 modtog DSH Recycling ingen oplysninger fra Randers Kommune eller Miljøstyrelsen om grundlaget for et miljøretligt ansvar. DSH Recycling har ikke haft noget kendskab hertil, udover hvad der er blevet oplyst af Randers Kommune til pressen.
57. Den 11. juni 2024 sendte Randers Kommune et udkast til afgørelse til DSH Recycling²³. Som bilag til udkastet var den tidligere afgørelse afsagt af Randers Kommune vedrørende Nordic Waste samt Miljøstyrelsens bindende udtalelse af 23. december 2023 vedrørende Nordic Wa-

---

²² Bilag 17

²³ Bilag 18 (Afgørelse vedrørende Nordic Waste er fremlagt tidligere som bilag 14)

ste. Randers Kommune oplyste, at kommunen agtede at træffe en afgørelse vedrørende DSH Recycling, som nogenlunde svarer til den Afgørelse, som Randers Kommune traf den 28. juni 2024.

58. Som oplyst ovenfor havde Kammeradvokaten undersøgt, om andre end Nordic Waste kunne drages miljøretligt til ansvar for hændelserne i Ølst. DSH Recycling blev ikke sammen med udkastet til afgørelse forelagt vurderingen fra Kammeradvokaten. DSH Recycling opnåede efterfølgende aktindsigt i Miljøstyrelsens vurdering af 30. maj 2024 vedrørende mulighederne for at anse DSH Recycling for ansvarlig²⁴.

2.11 Partshøring

59. Den 25. juni 2024 sendte DSH Recycling sine bemærkninger til Randers Kommunes udkast til afgørelse²⁵. Overordnet bestred DSH Recycling, at der var retligt og faktisk grundlag for at anse DSH Recycling for driftsherre for aktiviteterne i Ølst, hvilket ligeledes gøres gældende i denne retssag.

2.12 Afgørelsen

60. Mindre end tre dage efter DSH Recyclings afgivelse af sit høringssvar til Randers Kommune, traf kommunen afgørelse vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt DSH Recycling kunne holdes miljøretligt ansvarlig. Med Afgørelsen fastholdt Randers Kommune, at DSH Recycling kunne anses for ansvarlig for en overhængende fare for miljøskade på Alling Å.
61. Sammen med Afgørelsen var vedlagt Miljøstyrelsens bindende udtalelse af 28. juni 2024²⁶. Miljøstyrelsen var enig med Randers Kommune i, at der er tale om et sådant særligt sags- og hændelsesforløb, at der er grundlag for, at også DSH Recycling er ansvarlig for den overhængende fare for miljøskade.

---

²⁴ Bilag 19

²⁵ Bilag 20

²⁶ Bilag 21

62. Miljøstyrelsen lagde vægt på de samme forhold, som Randers Kommune har tillagt betydning i sin Afgørelse, jf. afsnit 71 nedenfor. Desuden tillagde Miljøstyrelsen det betydning, at der ikke blev gennemført supplerende geotekniske undersøgelser, som foreslået i den geotekniske undersøgelsesrapport af 22. januar 2018²⁷, og at DSH Recycling var bekendt med, at der ikke blev etableret de foreslåede monitoringspunkter. DSH Recycling er ikke blevet partshørt om dette forhold, men kan i øvrigt oplyse, at DSH Recycling faktisk efterkom anbefalingen i den geotekniske undersøgelse.
63. DSH Recycling er uenig i Afgørelsen og den bagvedliggende vurdering fra Miljøstyrelsen, hvilket har givet anledning til nærværende søgsmål.

3. ANBRINGENDER

3.1 Indledende bemærkninger

64. Det er et centralt emne i miljøretten at fastslå, hvem der er ansvarlig for efterlevelsen af miljøretlige regler.
65. Det skyldes navnlig, at det er nødvendigt for myndighederne entydigt at identificere, hvem der er forpligtet til at overholde miljøretlige regler, herunder tilladelser, godkendelser og dispensationer, som myndighederne måtte have meddelt. Det er selvsagt afgørende for myndighedernes mulighed for håndhævelse, at det enkelt kan fastslås, hvem der har pligt til at efterleve sådan regulering.
66. Samtidig er der en væsentlig interesse i, at borgere og virksomheder har mulighed for at vurdere, hvem der har pligt til at efterleve sådanne regler og afgørelser. Dette hænger sammen med, at de potentielt forurenende lovlige aktiviteter, som fx en virksomhed kan udføre, samtidig udgør et samfundsmæssigt gode. Det indebærer fx miljøretlige risici at drive et kraftvarmeværk, og dette udgør derfor en listeaktivitet efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5. Drift af et kraftvarmeværk kræver derfor miljøgodkendelse, fordi aktiviteten medfører en risiko for

---

²⁷ Bilag 22

forurening. Heraf kan dog ikke udledes, at der ikke bør drives kraftvarmeværker. Tværtimod er der en åbenbar samfundsmæssig interesse i, at der eksisterer kraftvarmeværker, og det er anerkendelsesværdigt, at virksomheder er villige til at påtage sig udøvelsen af denne aktivitet. Det samme gør sig gældende for andre potentielt forurenende aktiviteter.

67. For at en virksomhed er villig til at påtage sig en samfundsnyttig - men potentielt forurenende – aktivitet, er det nødvendigt, at det er muligt for virksomheden på forhånd at fastslå de mulige konsekvenser herved. Denne forudberegnelighed gør det muligt for virksomheden at sikre, at virksomheden indrettes på en måde, der tager højde for disse risici, og som gør aktiviteten rentabel og således medfører, at aktiviteten overhovedet påbegyndes. Klarhed i miljøretnlige regler medfører, at virksomheden fx kan sikre, at virksomhedens ledelse har de nødvendige kompetencer til at varetage disse risici, og at virksomheden sørger for at afdække sådanne risici fx ved at tegne relevante forsikringer eller lignende tiltag.
68. Disse forhold taler samlet for, at det er afgørende, at der i miljøretlig henseende anvendes en klar og entydig ansvarsmodel, hvor det på grundlag af enkle, forudberegnelige vilkår er muligt at fastslå, hvem der potentielt er ansvarssubjekt.
69. Dansk ret opererer ud fra disse hensyn. Som det vil blive beskrevet i det følgende, har lovgiver netop valgt en entydig, klar og enkel definition af, hvem der bærer ansvaret for miljøskader. Det fremgår således af enhver tilgængelig retskilde, at den ansvarlige for miljøskader i henhold til miljøbeskyttelsesloven er *driftsherren* for den pågældende aktivitet.
70. Randers Kommunes afgørelse udgør en markant afvigelse fra disse principper og hensyn. Afgørelsen devierer klart fra de regler, hvorpå den er baseret, og den giver køb på netop de hensyn, som reglerne er begrundet i. Afgørelsen skaber dermed betydelig usikkerhed og uklarhed om, hvem der bærer miljøretlige forpligtelser.

3.2 Randers Kommunes afgørelse af 28. juni 2024

71. Det fremgår af Afgørelsen, at Randers Kommune finder, at forholdet mellem Nordic Waste og DSH Recycling har karakter af et *driftsfællesskab*, derved at DSH Recycling må anses for både direkte og indirekte involveret i driften af virksomheden på Ejendommen. I den sammenhæng lægger Randers Kommune vægt på følgende forhold:

- i) DSH Recycling var bekendt med risikoen for jordskred, da ansøgningerne om nyttiggørelse af jord og efterbehandling blev indgivet i 2017
- ii) DSH Recycling var forpligtet af vilkår om efterbehandling af lergraven
- iii) DSH Recycling har foretaget indberetninger til Region Midtjylland om modtagne jordmængder
- iv) DSH Recycling har været indehaver af visse myndighedsgodkendelser og tilladelser
- v) DSH Recyclings og Nordic Wastes aktiviteter er i betydelig grad blevet sammenblandet
- vi) Der har været sammenfald i ejerskabet og ledelsen i DSH Recycling og Nordic Waste
- vii) Der foreligger et særligt sags- og hændelsesforløb

72. På dette grundlag finder Randers Kommune, at der er grundlag for at anse DSH Recycling for driftsherre og således ansvarlig for miljøskaden, jf. miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 1 og 2.

73. Som supplement til ovenstående har Miljøstyrelsen i sin bindende udtalelse af 28. juni 2024 fremhævet visse forhold, som ifølge styrelsen medfører, at DSH Recycling er miljøretligt ansvarlig. Disse forhold vil blive omtalt i det følgende i relation til de emner, som Randers Kommune har tillagt vægt i Afgørelsen.

74. Anbringenderne er struktureret således, at der først gives en introduktion til retsgrundlaget for Afgørelsen i afsnit 3.3. Dernæst behandles Randers Kommunes synspunkter nævnt ovenfor i afsnit 71 enkeltvis i afsnit 3.4 - 3.9. Endelig behandles øvrige forvaltningsretlige mangler ved Afgørelsen i afsnit 3.10.

3.3 Retsgrundlaget for Afgørelsen – den ansvarlige for driften

3.3.1 Miljøbeskyttelsesloven

75. Randers Kommune har truffet Afgørelsen med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 1 og 2.

76. Miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

Stk. 1. Ved den ansvarlige for driften forstås den, der driver eller kontrollerer den erhvervmæssige aktivitet.

Stk.2. Ved den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås den ansvarlige for driften, uanset hvordan skaden eller den overhængende fare for en skade er sket, medmindre stk. 3 eller 4 finder anvendelse.

77. Det ses af ordlyden, at det er den, der *driver* eller *kontrollerer* den erhvervmæssige aktivitet, der er ansvarlig for miljøskader, som aktiviteten forårsager. Der skal således foretages en funktionel vurdering af den pågældende aktivitet, hvorefter det er aktivitetens 'driftsherre', der ifalder ansvar.

78. Af forarbejderne²⁸ til bestemmelsen fremgår:

Det er ikke indeholdt i bestemmelsens formulering, at der skal gennemføres ansvarsgennembrud.

79. Forarbejderne udtrykker, at det ikke med reglerne er tilsigtet, at der skal indføres et skærpet ansvar i koncerner eller lignende. Moderselskaber eller søsterselskaber skal ikke pålægges ansvar for andre selskaber i koncernen. Forarbejderne fastholder således det almindelige

---

²⁸ Lovforslag nr. 118 af 12. marts 2008, side 55

princip om, at juridiske personer skal anses for selvstændige, separate enheder, og at koncernforbundne selskaber ikke hæfter for hinandens forpligtelser.

3.3.2 Miljøansvarsdirektivet

80. Udtrykket 'den ansvarlige for driften' er sammenfaldende med udtrykket 'operatør', der anvendes i miljøansvarsdirektivet²⁹, som reglerne i miljøbeskyttelseslovens kapitel 9 a er baseret på³⁰. Driftsherrebegrebet er altså ensbetydende med det EU-retlige operatørbegreb.

81. I miljøansvarsdirektivets artikel 2, nr. 6 er 'operatør' defineret som følger:

6. »operatør« en fysisk eller juridisk, privatretlig eller offentligretlig person, der driver eller kontrollerer den erhvervmæssige aktivitet, eller som, såfremt dette fremgår af national lovgivning, har fået overdraget afgørende økonomisk beslutningsmyndighed med hensyn til den tekniske drift af aktiviteten, herunder indehaveren af en tilladelse til eller godkendelse af en sådan aktivitet eller den person, der registrerer eller anmelder en sådan aktivitet. (min fremhævning)

82. I miljøansvarsdirektivets præambel 18 og 20 udtrykkes følgende:

18) Ifølge princippet om, at forureneren betaler, skal en operatør, der forvolder miljøskade eller fremkalder overhængende fare for sådan skade, i princippet bære omkostningerne ved de nødvendige forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger. [...]

20) Det bør ikke kræves, at en operatør skal bære omkostningerne ved forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger, der træffes i henhold til dette direktiv i situationer, hvor den pågældende skade eller den overhængende fare herfor skyldes begivenheder, som operatøren ikke er herre over. [...] (min fremhævning)

---

²⁹ Direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004

³⁰ Lovforslag nr. 118 af 12. marts 2008, side 1

83. Af præamblerne kan direkte udledes, at det ikke er hensigten, at en person eller selskab skal ifalde ansvar for begivenheder, som den pågældende ikke selv er herre over. Det gælder fx, hvis der er tale om en grundejer, som ikke kontrollerer aktiviteterne på ejendommen. Dermed fastholdes, at driftsherrebegrebet er funktionelt og knytter sig til den, der faktisk udøver den pågældende aktivitet, som har forårsaget en miljøskade.
84. Det fremgår af miljøansvarsdirektivets artikel 2, nr. 6, at der kan gennemføres nationale regler, som fastlægger et operatørbegreb, der lader fx datterselskaber være ansvarlige i situationer, hvor moderselskabet har overdraget den økonomiske beslutningskompetence i forhold til tekniske installationer, forbedringer m.v. til datterselskabet uden samtidig at overdrage øvrige kompetencer. Miljøansvarsdirektivet giver dermed mulighed for, at medlemsstaterne ved lovgivning kan implementere sådanne regler, der etablerer et skærpet 'koncernansvar'.
85. Dansk lovgivning indeholder imidlertid ikke en sådan regel³¹. Miljøbeskyttelseslovens § 73 b implementerer alene den første del af miljøansvarsdirektivets artikel 2, stk. 6, men ikke den del, hvorefter indehaveren af tilladelser kan være ansvarssubjekt som følge af tildelingen af tilladelserne. Lovgiver har dermed ikke gjort brug af denne mulighed for ved national lovgivning at implementere et hæftelsesansvar for koncernforbundne selskaber. Heraf kan udledes, at den danske implementering af miljøansvarsdirektivet ikke tillader et hæftelsesgennembrud under de nævnte omstændigheder, hvilket som beskrevet ovenfor i øvrigt eksplicit bekræftes af forarbejderne til implementeringen³².
- 3.3.3 *Øvrige miljøretlige reglers definition af den ansvarlige*
86. Som fortolkningsbidrag til identifikation af det miljøretlige ansvarssubjekt kan jordforureningsloven og råstofloven inddrages, idet disse to regelsæt ligeledes implementerer miljøansvarsdirektivet.

---

³¹ Pagh, Peter "Ansvarssuccession ved forurenede ejendomme", 1. udgave, Karnov Group Denmark A/S, 2014, side 14

³² Jf. afsnit 77

87. Jordforureningsloven og råstofloven opererer med samme definition af 'den ansvarlige' (*den, der driver eller kontrollerer den erhvervmæssige aktivitet*) i jordforureningslovens § 38 b, stk. 1, og råstoflovens § 33 b.
88. Heller ikke i jordforureningsloven eller råstofloven har lovgiver implementeret anden del af miljøansvarsdirektivets artikel 2, nr. 6, hvor tilladelser, registreringer og godkendelser omtales.
89. IE-direktivet³³ kan tilsvarende indgå som et fortolkningsbidrag ved forståelsen af miljøbeskyttelseslovens § 73 b. I henhold til IE-direktivet er det 'driftslederen', der er pligtsubjekt for at indhente miljøgodkendelse og opfylde de i miljøgodkendelsen fastsatte vilkår. Driftslederen er i IE-direktivets art. 3, nr. 15, defineret som:

en fysisk eller juridisk person, der helt eller delvis driver eller leder et anlæg [...] eller som efter national lovgivning har fået overdraget den afgørende økonomiske dispositionsret over dets tekniske drift.

3.3.4 Forureneren betaler-princippet

90. Det er et gennemgående princip i miljøretten, at 'forureneren betaler'³⁴. Princippet kan bidrage til forståelsen af, hvem der er ansvarssubjekt for miljøskader.
91. Forureneren betaler-princippet blev oprindeligt konciperet af OECD i 1972³⁵, og det udgør en grundsten i miljøretten. Princippet er efterfølgende inddraget i konventioner og deklARATIONER, herunder Lissabontraktaten og forskellige miljødirektiver³⁶. I dansk ret er forureneren betaler-princippet ikke nævnt i miljøbeskyttelseslovens ordlyd, men det

---

³³ Direktiv 2010/75 af 24. november 2010

³⁴ Pagh, Peter "Miljøansvar", Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1. udgave, 1998, side 233

³⁵ C (72) 128 - Recommendation of the Council on Guiding Principles concerning International Economic Aspects of Environmental Policies

³⁶ Basse, Ellen Margrethe, "Erhvervs miljøretten", 1. udgave, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2017, side 266-267

nævnes dog i forarbejderne til miljøbeskyttelsesloven³⁷. Princippet beskrives som en forsigtighedsnorm, der vil kunne få betydning ved efterfølgende krav over for forureneren³⁸.

92. Princippet indebærer, at det er operatøren (forureneren), der skal bære omkostningerne ved sine aktiviteter negative konsekvenser for det omgivende miljø herunder ved at forebygge forurening og andre skader på miljøet³⁹.
93. Det er et centralt formål med miljøansvarsdirektivet, at forureneren betaler-princippet skal bidrage til at sikre, at omkostningerne til forebyggelse og genetablering af miljøskade placeres hos den økonomisk ansvarlige operatør⁴⁰. Dette kan tillige udledes af miljøansvarsdirektivets præambel 20, som nævnt ovenfor i afsnit 82.

3.3.5 *Retspraksis*

94. Der er begrænset praksis vedrørende miljøbeskyttelseslovens § 73 b. Som fortolkningsbidrag kan dog henvises til en visse afgørelser fra Miljøstyrelsen, Miljøklagenævnet og EU-domstolen.
95. I Miljøstyrelsens afgørelse af 24. august 2018⁴¹ har Miljøstyrelsen vurderet, at Dan Gødning A/S var ansvarlig efter miljøbeskyttelseslovens § 73 b. I denne sag kollapsede en tank indeholdende flydende gødning på Dan Gødning tankanlæg i Fredericia. Tankanlægget var på lejet grund tilhørende en anden virksomhed. Tankanlægget blev anvendt af to selvstændige virksomheder henholdsvis Dan Gødning A/S og Nagro A/S. Tanken, der kollapsede, var ejet, drevet og kontrolleret af Dan Gødning A/S. Det fremgik af en rapport fra Teknologisk Institut, at det var Dan Gødning A/S der forestod igangsætning af pumpning efter pejling af væskestand, løbende pejling, prøveudtagning m.v. Det fremgik endvidere, at politiet ikke havde fundet indikationer på, at en

---

³⁷ Lovforslag nr. 64 af 16. april 1998, pkt. 2.1, til § 1, nr. 1 (c) og nr. 4, lovforslag 74 af 23. januar 1991 til §§ 42 og 43

³⁸ Basse, Ellen Margrethe, "*Erhvervs miljøretten*", 1. udgave, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2017, side 269-270

³⁹ *Ibid.*, side 266

⁴⁰ *Ibid.*, side 268

⁴¹ MAD2018.276

tredjepart havde været involveret i tankens sammenbrud. På den baggrund anså Fredericia Kommune Dan Gødning A/S for den ansvarlige efter miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 1 og 2, mens øvrige parter – herunder grundejeren – ikke var ansvarlige.

96. I Miljøstyrelsens afgørelse af 21. december 2018⁴² fandt Holbæk Kommune, at en maskinstation var ansvarlig efter miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 3, for lækket væske fra gylleslanger på marker tilhørende Torbenfeldt Gods, fordi maskinstationen var ansvarlig for gylleslangen og aktiviteten med udkørsel af gødningen. Grundejeren blev således ikke pålagt ansvar, da grundejeren ikke havde kontrol med den potentielt forurenende aktivitet⁴³.
97. Miljøklagenævnet traf den 23. februar 1994 afgørelse i en sag om jordforurening⁴⁴. Sagen er forud for implementeringen af miljøansvarsdirektivet og dermed indførelsen af miljøbeskyttelseslovens § 73 b, men den indeholder nogle grundlæggende principper om grundejeransvar og forurenere betaler-princippet, der kan bidrage til forståelsen af 'den ansvarlige' for driften.
98. Det fremgår af afgørelsen, at DSB ejede en ejendom, der var registreret som kemikalieaffaldsdepot. DSB modtog som ejer af ejendommen meddelelse om denne registrering, men udøvede ikke selv den pågældende virksomhed, som derimod udførtes af lejer Collstrop. Miljøstyrelsen udstedte herefter et påbud efter den dagældende miljøbeskyttelseslovs §§ 44 og 52 til Collstrop, som forurener og lejer af ejendommen, om undersøgelse og afværgelse af forurening på grunden. Collstrop var imidlertid under afvikling og kunne derfor ikke efterkomme påbuddet, hvorefter Miljøstyrelsen i stedet rettede påbuddet mod DSB som grundejer. Begge adressater påklagede påbuddet til

---

⁴² MAD2018.415

⁴³ Afgørelsen er truffet i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 3, der specifikt omhandler skader forårsaget af gødning m.v. Princippet i stk. 3 er dog det samme som i stk. 1 og 2, nemlig at den ansvarlige er den der, som led i erhvervsmæssig aktivitet har brugt produkterne.

⁴⁴ KFE1994.259

Miljøstyrelsen, der ophævede påbuddet mod DSB med den begrundelse, at der ikke var grundlag for at holde DSB ansvarlig for de forurenende aktiviteter.

99. Af yderligere praksis kan nævnes EU-Domstolens dom af 4. marts 2015 i sag C-534/13 Fipa Group m.fl.⁴⁵
100. Sagem vedrørte selskabet Fipa Group og nogle andre selskaber, der i 2006, 2008 og 2011 erhvervede ejendomme, som fra 1960'erne til 1980'erne havde været anvendt af andre selskaber til produktion af pesticider, hvilket havde medført en forurening. De italienske myndigheder pålagde Fipa Group m.fl. at iværksætte afhjælpende foranstaltninger. Fipa Group m.fl. anlagde herefter sag mod de italienske myndigheder, hvor Fipa Group bl.a. gjorde gældende, at påbuddet var i strid med EU-retten og forurenere betaler-princippet. Under retssagen foretoges præjudiciel forelæggelse til EU-Domstolen af, hvorvidt det er uforeneligt med EU-retten og miljøansvarsdirektivet at pålægge en ejer, som ikke er ansvarlig for en forurening at foretage afværgeforanstaltninger og at genskabe området, når det økonomiske ansvar er begrænset til den værdiforøgelse af ejendommen, som afværgeforanstaltningerne medfører. EU-domstolen udtalte, at betingelsen for ansvar efter miljøansvarsdirektivet er, at myndighederne kan fastslå årsagssammenhæng mellem en eller flere operatørs aktivitet og miljøskaden. Hvis der ikke kan fastslås årsagssammenhæng mellem operatørens aktivitet og miljøskaden, kan der ikke efter miljøansvarsdirektivet etableres ansvar⁴⁶.
101. Dommen bidrager ikke til forståelsen af, hvem der anses for den ansvarlige for en miljøskade, da der var enighed mellem parterne om, at Fipa Group ikke havde medvirket til miljøskaden. Dommen bidrager imidlertid til at fastslå, at det er en forudsætning for at holde et selskab ansvarlig efter miljøansvarsdirektivet, at der er *årsagssammenhæng* mellem operatørens aktivitet og miljøskaden. Grundejerens aktivitet skal

---

⁴⁵ MAD2015.6EUD. Dommen er også omtalt i Møller, Gorm "Miljøbeskyttelsesloven med kommentarer", 2. udgave, 2019 Jurist- og Økonomforbundets Forlag, side 1105

⁴⁶ Medlemsstaten var dog ikke forhindret i med hjemmel i national lovgivning at pålægge grundejerens visse forpligtelser, hvis det ikke kunne afgøres, hvem der var ansvarlig for forureningen.

således have forvoldt miljøskaden eller den overhængende fare for miljøskade. Hvis grundejerens aktivitet ikke har været årsag til skaden, er grundejeren ikke ansvarlig herfor.

3.3.6 Miljøstyrelsens vejledninger

102. Miljøstyrelsens vejledninger bidrager ligeledes til forståelsen af, hvem der er den ansvarlige for en miljøskade. Af Miljøstyrelsens vejledning nr. 4 af 1. juli 2008 om miljøskadebegrebet⁴⁷ fremgår følgende, om den ansvarlige for en miljøskade:

Det, at man ejer et skib, en grund, bygninger eller et anlæg, vil ikke i sig selv være tilstrækkeligt til, at man kan betragtes som ansvarlig for driften af virksomheden. Eksempelvis er den skibsejer, der har bortfragtet sit skib på bareboatcerteparti til en reder, ikke den ansvarlige, det er rederen.

103. Ifølge Miljøstyrelsens vejledning opereres der således med en klar adskillelse mellem rollen som grundejer og rollen som driftsherre, hvor sidstnævnte udgør personkredsen for miljøretligt ansvar, mens førstnævnte ikke ifalder ansvar som følge af ejerskabet. Det gælder heller ikke selvom fx bortfragteren af et skib har en væsentlig interesse i driften af skibet, eller fordi bortfragteren er i besiddelse af de tilladelser, der muliggør befragterens brug af skibet.

3.3.7 Juridisk litteratur om forståelsen af 'den ansvarlige'

104. Som yderligere fortolkningsbidrag kan henvises til juridisk litteratur, der beskriver de pågældende regler.

105. Gorm Møller anfører følgende om 'den ansvarlige' efter miljøbeskyttelseslovens § 73 b i "Miljøbeskyttelsesloven med kommentarer":

Begrebet »den ansvarlige for driften«, jf. stk. 1, svarer til miljøansvarsdirektivets definition i artikel 2, stk. 6, af »operatør«, som er den fysiske eller juridiske, privatretlige eller offentligretlige person, der driver eller kontrollerer den erhvervmæssige aktivitet. Det er ifølge de almindelige bemærkninger til forslaget til lov nr. 507 af 17. juni 2008 ikke indeholdt

---

⁴⁷ Miljøstyrelsens vejledning nr. 4 af 1. juli 2008 om miljøskadebegrebet

i bestemmelsens formulering, at der skal gennemføres ansvarsgennembrud, jf. at direktivet er baseret på princippet om, at forureneren betaler.

106. Peter Pagh omtaler ansvaret for grundejere som følger i "Ansvarsuccession ved forurenede ejendomme"⁴⁸:

Det følger af det anførte, at hovedreglen er, at der ikke er succession i forurenerens ansvar og pligter ved en jordforurening, og at grundejeransvar i alle tilfælde er udelukket, medmindre grundejeren er forurener. Dette gælder uden undtagelser for ansvar for miljøskaader efter miljøerstatningsloven og ved erstatningsansvar uden for kontrakt, ligesom det gælder uden undtagelser for ansvar for miljøskaader efter miljøansvarsdirektivet og miljøskadeloven. I disse tilfælde er succession udelukket.

107. Videre fremgår følgende af Peter Pagh i "Ansvarsuccession ved forurenede ejendomme"⁴⁹:

I de to EU direktiver [Miljøansvarsdirektivet og IE-direktivet] er ansvars- og pligtsubjekt for forureningsbegrænsning og -bekæmpelse således afgrænset til driftsherren, dvs. den fysiske eller juridiske person, som driver virksomheden, hvilket derfor må anses for identisk med 'forureneren' efter forureneren betaler-princippet. Er virksomheden drevet af et aktieselskab, er det aktieselskabet, der er pligt- og ansvarssubjekt. I begge direktiver åbnes der ganske vist for, at også et moderselskab kan være ansvars- og pligtsubjekt for et datterselskab, jf. formuleringen 'har fået overdraget den afgørende økonomiske dispositionsret over den tekniske drift'. Men betingelsen for denne udvidelse er, at dette fremgår af national lovgivning. Den danske lovgivning indeholder ikke en sådan udtrykkelig fravigelse, hvilket må betyde, at moderselskabet alene kan blive pligt- og ansvarssubjekt for datterselskabet, hvis moderselskabet udøver kontrol over den forurenende aktivitet i datterselskabet.

---

⁴⁸ Pagh, Peter "Ansvarsuccession ved forurenede ejendomme", 1. udgave, 2014, Karnov Group Denmark A/S, side 24-25

⁴⁹ Pagh, Peter "Ansvarsuccession ved forurenede ejendomme", 1. udgave, 2014, Karnov Group Denmark A/S, side 14

108. Af "Erhvervsmiljøretten" af Ellen Margrethe Basse⁵⁰ fremgår følgende vedrørende miljøansvarsdirektivets artikel 2, nr. 6:

Selv om formuleringen er forskellig fra IE-direktivets, er hovedindholdet det samme. I begge definitioner er de(n) juridiske person(er), der har den afgørende økonomiske dispositionsret over anlæggets tekniske drift, omfattet af kredsen af de ansvarlige. Denne afgrænsning skal forstås i lyset af forureneren betaler-princippet. Ejerforholdet har derimod ikke nogen selvstændig relevans efter direktiverne.

3.3.8 *Sammenfattende om retsgrundlaget*

109. Retskilderne udtrykker samstemmende og entydigt, at der skal foretages en funktionel vurdering af, hvem der driver eller kontrollerer den aktivitet, der har ført til miljøskaden. Den, der har været ansvarlig for driften – driftsherren – ifalder ansvar. Andre involverede virksomheder ifalder ikke ansvar, hvis de ikke har kontrolleret den pågældende aktivitet. Samtidig er det tydeligt, at reglerne ikke etablerer et mere lempeligt grundlag for ansvars gennembrud, end hvad der i øvrigt gælder efter dansk selskabsret. Det fremhæves endda eksplicit i forarbejderne, at det ikke er hensigten, at nogen skal blive ansvarlig for begivenheder, som den pågældende ikke selv er herre over.

3.4 Det er ikke relevant, om DSH Recycling var bekendt med risikoen for jordskred

110. Det fremgår af Afgørelsens side 5, at Randers Kommune vurderer, at DSH Recycling blandt andet må anses for driftsherre, fordi DSH Recycling var bekendt med risikoen for jordskred på Ejendommen, da ansøgningerne om nyttiggørelse af jord og efterbehandling af lergraven blev indgivet i 2017.
111. Det er imidlertid uden betydning for vurderingen af, om DSH Recycling er driftsherre, hvorvidt DSH Recycling var bekendt med risikoen for jordskred. For god ordens skyld bemærkes, at det er velkendt, at opbevaring af større mængder jord indebærer en risiko for jordskred. Denne viden havde både DSH Recycling, Nordic Waste, Region

**HAFNIA
ADVOKATPARTNERSELSKAB**

---

⁵⁰ Basse, Ellen Margrethe, "Erhvervsmiljøretten", 1. udgave, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2017, side 783

Midtjylland og Randers Kommune forud for påbegyndelsen af aktiviteterne i Ølst. Dette er en iboende risiko ved anbringelse af jord. Det adskiller sig ikke fra drift af andre listevirksomheder, som kræver tilladelse i henhold til miljøbeskyttelsesloven eller andre tilsvarende regelsæt. For alle sådanne virksomheder gælder, at disses aktiviteter i nogen grad indebærer en miljøretlig risiko. Det er klart, at det blotte kendskab til sådanne risici ikke medfører, at en person eller virksomhed ifalder miljøretligt ansvar.

112. Det centrale for ansvar efter miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 1 og 2, er ikke, om et selskab var bekendt med, at der var en risiko forbundet med en aktivitet. Det centrale er, om selskabet var ansvarlig for den aktivitet, der forårsagede miljøskaden. Heri ligger en klar og entydig vægtning af den handling, der ligger i udførelsen af en aktivitet.

113. Randers Kommunes synspunkt om, at DSH Recyclings kendskab til en risiko ved aktiviteten er relevant, forekommer at være en sammenblanding af en uagtsomhedsvurdering med spørgsmålet om driftsherrens ansvar. Dette ses blandt andet ved, at Randers Kommune tillægger det betydning, at DSH Recycling var bekendt med risikoen, da *aktiviteten blev placeret i Nordic Waste*. Implikationen synes at være, at Randers Kommune finder denne fremgangsmåde dadelværdig, fordi DSH Recycling vil kunne undgå ansvar ved, at aktiviteten blev udført af et søsterselskab og ikke af DSH Recycling selv. Et sådant synspunkt er forfejlet. Det er en naturlig konsekvens af driftsherrensansvaret, at en virksomhed har mulighed for at indrette sig sådan, at aktiviteten – og dermed ansvaret – udføres på en sådan måde, at der ikke hersker uklarhed om, hvem der er ansvarlig herfor.

3.5 DSH Recyclings forpligtelse til efterbehandling af Ejendommen medfører ikke ansvar

114. Det fremgår af Afgørelsens side 5, at Randers Kommune vurderer, at DSH Recycling må anses for driftsherre, idet DSH Recycling var forpligtet af vilkårene om efterbehandling af Ejendommen. Det bestrides, at dette forhold skal tillægges betydning i vurderingen af ansvarssubjektet.

115. Som beskrevet i afsnit 14 ovenfor, havde der tidligere på Ejendommen været lergravsdrift gennem en længere periode. Den tidligere råstofindvinder, Saint-Gobain Weber, havde i den sammenhæng stillet sikkerhed for efterbehandling af Ejendommen, når råstofindvindingen var tilendebragt. Denne forpligtelse til at stille sikkerhed for efterbehandling efter ophør af råstofindvinding følger af den nugældende råstoflovs § 10, stk. 1, nr. 2 og hviler på den faste ejendom.
116. Reglen om sikkerhedsstillelse for efterbehandling er en følge af det forhold, at der er et politisk ønske om, at den betydelige påvirkning råstofindvinding har på naturen, skal genoprettes, når råstofindvindingen er ovre. For at undgå situationer, hvor en råstofindvinder går konkurs eller af andre grunde ikke kan betale for efterbehandling af grunden, kan myndighederne kræve, at der stilles sikkerhed for disse udgifter. Ud fra samme hensyn er der mulighed for, at myndighederne kan tinglyse denne forpligtelse på den faste ejendom, således forpligtelsen også er bindende for senere erhververe af ejendommen.
117. Da DSH Recycling erhvervede Ejendommen, påtog selskabet sig forpligtelsen til at efterbehandle lergraven. Denne forpligtelse skyldtes selvsagt ikke, at DSH Recycling havde været involveret i råstofindvinding på grunden, men derimod at lergraven på tidspunktet for overtagelse endnu ikke var efterbehandlet, hvorfor forpligtelsen fortsat hvilede på Ejendommen.
118. Randers Kommunes argumentation skal muligvis forstås sådan, at fordi DSH Recycling som grundejer var forpligtet til efterbehandling og havde stillet sikkerhed herfor, havde DSH Recycling en interesse i, at lergraven opfyldtes med jord. Deraf udleder Randers Kommune vistnok, at DSH Recycling havde en så usædvanlig interesse i jordtilførsel til Ejendommen, at der eksisterede et driftsfællesskab med Nordic Waste.
119. DSH Recycling bestrider selvsagt ikke, at DSH Recycling var forpligtet til at efterbehandle lergraven på Ejendommen. DSH Recycling er heller ikke uenig i, at tilførslen af jord kunne bidrage til en sådan genopretning. DSH Recycling bestrider imidlertid, at det på nogen måde skulle

være udslagsgivende for DSH Recyclings virksomhed, at tilførslen af jord udgjorde en opfyldelse af DSH Recyclings forpligtelser til efterbehandling, og det er derfor heller ikke korrekt, at der derved opstod et særligt driftsfællesskab med Nordic Waste.

120. DSH Recycling havde opfyldt sin forpligtelse til at stille sikkerhed for efterbehandling ved, at DSH Recycling havde etableret en bankgaranti for efterbehandlingen på DKK 400.000 over for Region Midtjylland. Dette beløb udgjorde således - efter Region Midtjyllands vurdering - de anslåede udgifter ved efterbehandling af lergraven. Dette beløb kan sammenlignes med, at DSH Recycling i perioden fra 2018-2023 realiserede et samlet resultat før skat på mere end DKK 106 mio. Set i dette lys er det tydeligt, at den 'besparelse' på udgifterne til genopretning på DKK 400.000, som Randers Kommune antyder, at jordtilførslen udgjorde, havde yderst begrænset betydning. Der er således ikke noget grundlag for Randers Kommunes synspunkt om, at det som følge heraf kan konkluderes, at DSH Recycling havde en interesse i sin lejers virksomhed, som væsentligt afviger fra en udlejers sædvanlige interesse.
121. Dertil kommer, at et eventuelt interessesammenfald mellem DSH Recycling og Nordic Waste er uden betydning for vurderingen af, om DSH Recycling var miljøretlig driftsherre. Ved ethvert leje- eller forpagtningsforhold, har udlejer/bortforpagter og lejer/forpagter et interessesammenfald i et vist omfang. Hvis ejeren af landbrugsjord bortforpagter jorden til en landmand, så har både ejeren og forpagteren en interesse i landbrugsdriften på grunden. Dette medfører imidlertid ikke, at ejeren bliver miljøretligt ansvarlig for landbrugsdriften. Tilsvarende kan udlejer af en bolig gennem udlejning sikre, at fx offentlige krav om bopælspligt overholdes, men dette medfører ikke, at der skabes et særligt driftsfællesskab mellem udlejer og lejer. Der er derfor heller ikke grundlag for at anse DSH Recyclings interesse i Nordic Wastes aktiviteter for grundlæggende anderledes end sådanne forhold. Dette bestyrkes yderligere af, at jordtilførsel tidligere var sket efter aftale mellem DSH Recycling og Norrecco A/S som beskrevet ovenfor i afsnit 16.

122. DSH Recycling gør på denne baggrund gældende, at det er uden betydning for vurderingen af, om DSH Recycling er miljøretlig driftsherre, at DSH Recycling var forpligtet til at efterbehandle lergraven på Ejendommen.

3.6 Det har ingen betydning, at DSH Recycling har foretaget indberetninger af tilførte jordmængder til Region Midtjylland

123. Det fremgår af Afgørelsens side 5, at Randers Kommune vurderer, at DSH Recycling bl.a. må anses for driftsherre, fordi DSH Recycling i 2019-2022 indberettede modtagne mængder jord på Ejendommen til Region Midtjylland. Ej heller dette kriterium har betydning for identifikation af den miljøretligt ansvarlige driftsherre.

124. Et af formålene med jordrensnings- og nyttiggørelsesaktiviteterne var, at den oprensede jord kunne tilføres den tidligere lergrav, som var beliggende på Ejendommen.

125. Jordtilførslen af ikke-forurenede og lettere forurenede jord skete på baggrund af den dispensation, som DSH Recycling havde opnået i henhold til jordforureningslovens § 52. DSH Recycling havde ansøgt om denne dispensation i sin egenskab af ejer af Ejendommen på et tidspunkt, hvor Nordic Waste ikke var stiftet, og hvor koncernstrukturen ikke endeligt var etableret.

126. Det fremgår direkte af jordforureningslovens § 52, at ansøgning om dispensation enten kan ansøges af *råstofindvinderen*⁵¹ eller af *grundejeren*. Der ses ikke at være hjemmel til, at ansøgning om dispensation kan søges af andre parter, herunder f. eks. en virksomhed, hvis aktivitet er at tilføre jord til den tømte råstofgrav. Det var på denne baggrund, at DSH Recycling indgav ansøgning om dispensation fra bestemmelsen, hvormed tilførsel af jord til lergraven blev muliggjort.

---

⁵¹ Råstofindvinderen er i denne sammenhæng den, der tidligere har indvundet råstof fra den pågældende råstofgrav, og som nu søger om tilladelse til tilførsel af jord til den tømte grav.

127. Som vilkår for dispensationen fastsatte Region Midtjylland blandt andet, at DSH Recycling hvert år skulle foretage indberetning til regionen af modtagne jordmængder.
128. I Afgørelsen anfører Randers Kommune, at denne har lagt vægt på, at *DSH Recyclings direkte involvering i driften på Ejendommen desuden er klart ved, at det var DSH Recycling, der for 2019-2022 forestod indberetning af modtagne mængder jord på ejendommen til Region Midtjylland.*
129. Det er således Randers Kommunes vurdering, at DSH Recycling må anses for miljøretlig driftsherre, fordi DSH Recycling har forestået indberetning af modtagne jordmængder. Det er DSH Recyclings opfattelse, at Randers Kommunes vurdering på dette punkt er åbenbart forfejlet.
130. DSH Recyclings indberetninger til Region Midtjylland er en konsekvens af, at dette var et vilkår for den dispensation, som Region Midtjylland gav til DSH Recycling. DSH Recycling ansøgte om dispensationen, fordi DSH Recycling er grundejer, og således berettiget til at søge om dispensation i henhold til jordforureningsloven. Nordic Waste ville ikke have været berettiget til at søge om dispensation, og dette selskab var i øvrigt ikke stiftet på ansøgningstidspunktet.
131. Randers Kommunes opfattelse er således baseret på forhold, der er en direkte følge af bestemmelserne i jordforureningsloven samt vilkårene for den dispensation, Region Midtjylland gav til DSH Recycling på grundlag heraf. Randers Kommune tillægger omstændigheder betydning, der er en konsekvens af den pågældende regulering, og ikke en følge af en driftsmæssig beslutning hos DSH Recycling eller Nordic Waste.
132. Det er efter DSH Recyclings vurdering indlysende, at det ikke kan medføre driftsherreansvar for DSH Recycling, at DSH Recycling har efterlevet de regler og vilkår, der er fastsat for Ejendommen. DSH Recycling kunne ikke undgå opfyldelse af disse forpligtelser, og disse var alene en følge af DSH Recyclings ejerskab til Ejendommen.

- 3.7 **Der er ikke hjemmel til at tillægge det betydning, om DSH Recycling var i besiddelse af visse myndighedsgodkendelser, tilladelser m.v.**
133. Randers Kommune nævner flere steder i Afgørelsen, at visse tilladelser og myndighedsgodkendelser vedrørende driften på Ejendommen var udstedt til DSH Recycling. Det fremgår, at det er kommunens opfattelse, at det er relevant, at disse i nogle tilfælde er udstedt til DSH Recycling og ikke til Nordic Waste. Det bestrides, at dette har relevans for vurderingen.
134. Indledningsvis bemærkes, at driftsherrebegrebet er funktionelt, og således relaterer sig til udøvelsen af faktiske aktiviteter. Det har derfor ikke betydning, hvem der er i besiddelse af de tilladelser eller godkendelser, der muliggør de pågældende aktiviteter.
135. Som beskrevet i afsnit 81, indeholder miljøansvarsdirektivet en definition af 'operatør', hvilket er samstemmende med det danske driftsherrebegreb.
136. Det fremgår af miljøansvarsdirektivets artikel 2, nr. 6, at 'operatør' også kan omfatte den, som har fået overdraget afgørende økonomisk beslutningsmyndighed med hensyn til den tekniske drift af aktiviteten, herunder indehaveren af en tilladelse til eller godkendelse af en sådan aktivitet, eller den person der registrerer eller anmelder en sådan aktivitet. Miljøansvarsdirektivet åbner således mulighed for, at det under visse omstændigheder kan være relevant, hvem der har ansøgt om eller opnået tilladelse til den pågældende aktivitet.
137. Det fremgår imidlertid eksplicit af førnævnte bestemmelse, at denne udvidende definition af 'operatør' kun finder anvendelse, hvis der er hjemmel hertil i national lovgivning. Dette bekræftes i den juridiske litteratur, hvor det fx anføres:

I begge direktiver [Miljøansvarsdirektivet og IE-direktivet] åbnes der ganske vist for, at også et moderselskab kan være ansvars- og pligtsubjekt for et datterselskab, jf. formuleringen 'har fået overdraget den afgø-

rende økonomiske dispositionsret over den tekniske drift'. Men betingelsen for denne udvidelse er, at dette fremgår af national lovgivning. Den danske lovgivning indeholder ikke en sådan udtrykkelig fravigelse, hvilket må betyde, at moderselskabet alene kan blive pligt- og ansvarssubjekt for datterselskabet, hvis moderselskabet udøver kontrol over den forurenende aktivitet i datterselskabet.⁵²

138. Da der ikke er skabt en sådan hjemmel efter dansk ret, kan der ikke ved anvendelsen af denne regel efter dansk ret lægges vægt på, hvem der har ansøgt om eller opnået visse myndighedsgodkendelser eller tilladelser. Der er således ikke hjemmel til at tillægge det selvstændig betydning, at visse myndighedsgodkendelser eller tilladelser, er ansøgt om eller udstedt til DSH Recycling.

3.8 Sammenblanding med Nordic Wastes aktiviteter og sammenfald i ejerskabet og ledelsen

139. Randers Kommune anfører i Afgørelsens side 6, at DSH Recycling må anses for så direkte og indirekte involveret i Nordic Wastes drift, at dette har karakter af et *driftsfællesskab*. I sit udkast til afgørelse af 11. juni 2024 havde Randers Kommune formuleret dette sådan, at der var sket så betydelig en *sammenblanding* af DSH Recycling og Nordic Wastes aktiviteter, at dette medførte, at DSH Recycling skulle anses for driftsherre. Det er uklart for DSH Recycling om denne ændrede formulering - som ikke uddybes eller forklares i Afgørelsen – skal forstås sådan, at Randers Kommune fortsat er af den opfattelse, at parternes forhold har været sammenblandet⁵³.

3.8.1 Retsgrundlaget for identifikation eller hæftelsesgennembrud

140. Det er et almindeligt udgangspunkt i dansk ret, at separate juridiske enheder vurderes særskilt. Det indebærer, at et selskab er i stand til at

---

⁵² Pagh, Peter "Ansvarssuccession ved forurenede ejendomme", 1. udgave, Karnov Group Denmark A/S, 2014, side 14

⁵³ Det bemærkes, at Randers Kommune i Afgørelsen nævner, at DSH Recyclings høringsvar ikke giver anledning til bemærkninger eller ændringer i afgørelsen, udover en pointer om sammenfald i ledelsen i de to selskaber. Dette harmonerer dårligt med, at Afgørelsen på flere punkter varierer fra udkastet til afgørelse, ligesom Miljøstyrelsens bindende udtalelse omtaler forhold, der ikke tidligere er blevet forelagt DSH Recycling.

påtage sig forpligtelser, uden sådanne forpligtelser omfatter andre relaterede enheder, herunder aktionærer eller koncernforbundne selskaber. Der kræves et meget klart og sikkert juridisk grundlag for at kunne konkludere, at et selskab skal identificeres med et andet selskab⁵⁴, før dette udgangspunkt fraviges. Det fremgår af forarbejderne til miljøbeskyttelseslovens § 73 b, at denne bestemmelse ikke indebærer en fravigelse fra dette klare udgangspunkt⁵⁵.

141. Der eksisterer righoldig retspraksis, hvor princippet om juridiske enheders adskillelse opretholdes, herunder i koncerner. Omvendt eksisterer der ganske få tilfælde, hvor domstolene har statueret, at et koncernforbundet selskab har hæftet for et søsterselskab som følge af en sammenblanding af selskabernes virksomheder.
142. Den væsentligste danske afgørelse, der statuerer et sådant *hæftelsesgenembrud* eller *identifikation* mellem søsterselskaber som følge af sammenblanding af disses aktiviteter, er gengivet i UfR 1997.1642H. Dommen har været genstand for stor opmærksomhed i den juridiske litteratur, antageligvis fordi dens resultat umiddelbart afviger fra grundlæggende juridiske principper.⁵⁶ Det må antages, at betingelserne for miljøretlig identifikation af driftsherrerollen som følge af sammenblanding, kræver tilsvarende omstændigheder, som Højesteret til lagde vægt ved denne afgørelse.
143. Det fremgår af Højesterets begrundelse, at Højesteret lagde betydelig vægt på den usædvanlige og meget omfattende sammenblanding, der var sket i de pågældende selskabers økonomi⁵⁷. Der var tale om en situation, hvor søsterselskaberne udadtil ikke opretholdt nogen adskillelse, og det ene selskab, 'Restaurationsselskabet', foretog betalinger på vegne af det andet selskab, 'Festivalselskabet', så førstnævnte reelt

---

⁵⁴ Werlauff, Erik og Søgaard, Gitte "*Selskabsret*", 12. udgave, 2013, Karnov Group Denmark A/S, side 681, og afgørelserne UfR 1986.697V og UfR 1997.179H

⁵⁵ Jf. afsnit 79 ovenfor.

⁵⁶ Se fx domskommentaren af højesteretsdommerne Dahl, Børge og Nørgaard, Jørgen i UfR 2000B.399, TfS1997.822, samt i relation til miljøskader: Werlauff, Erik i Revision og Regnskabsvæsen 12.2008.60, *Forureneren bag forureneren skadevolderen bag skadevolderen – om hæftelse for et andet selskabs skadeforvoldelse, herunder ved miljøskade*.

⁵⁷ Disse betragtninger er navnlig uddybet i domskommentaren i UfR 2000B.399.

fungerede som 'bank' for sidstnævnte. Festivalselskabets aktiver var i øvrigt stillet til sikkerhed for Restaurationsselskabets bankforbindelse. Derudover betalte Restaurationsselskabet en ikke-markedskonform lav forpagtningsafgift til Festivalselskabet, og denne afgift var ikke afhængig af omsætningen, hvilket må betragtes som usædvanligt. Dertil kom, at selskabskonstruktionen indebar, at den sikkert indtjenende restaurationsdrift var placeret i det ene selskab, mens den meget risiko-betonede festivaldrift var placeret i det andet selskab. Derved var skabt en situation, hvor risikoen ved den samlede virksomhed var overflyttet fra aktionærene til særligt tvangskreditorene.

144. Til støtte for, at der kan være tale om identifikation mellem en ejer og en forurenende bruger, er der i Afgørelsen og Miljøstyrelsens vurdering af 28. juni 2024 henvist til advokat Erik Hørlycks notat om miljøretlig identifikation, som er optrykt i Miljøstyrelsens betænkning nr. 1/1995, Lovgivning og praksis – forurenede jord, side 84ff. Dette notat indgår i lovbestemmelsens forarbejder og har derfor en vis retskildemæssig relevans. Det bemærkes, at der er tale om et 29 år gammelt notat, som er forfattet før vedtagelsen af miljøansvarsdirektivet, der danner grundlag for miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 1 og 2. Den retskildemæssige værdi heraf er derfor begrænset.
145. Miljøstyrelsens vurdering af 30. maj 2024 udelader desuden visse dele af notatet, som er relevante ved vurderingen af spørgsmålet om identifikation af DSH Recycling og Nordic Waste. I notatet anføres således også følgende:
- [...] identifikation navnlig kommer på tale, når formuer er blevet sammenblandet, og når et selskab er blevet anvendt til omgåelse af forpligtelser eller som stråmand for deltagere eller ledelse.⁵⁸ (min fremhævning)*
146. Ud fra denne betragtning er identifikation i miljøretlige ansvarssager relevant, hvis formuer er sammenblandet, og hvis der er tale om omgåelsestilfælde. Som redegjort for nedenfor i afsnit 3.8.2, er det ikke tilfældet i nærværende sag. Netop fordi der er tale om en fravigelse af

---

⁵⁸ Miljøstyrelsens betænkning nr. 1/1995, Lovgivning og praksis – forurenede jord, side 89

det klare udgangspunkt om selskabers adskillethed, anføres følgende efterfølgende i notatet:

Princippet om lovmæssig forvaltning gør det anbefalelsesværdigt - hvis der ønskes gennemført identifikation - at søge gennemført en lovhjemmel for identifikation.⁵⁹

147. Der er imidlertid ikke indført en sådan udtrykkelig hjemmel i dansk ret. Hjemmelsgrundlaget består derimod alene af de retskilder, som er gennemgået ovenfor i afsnit 3.3.
- 3.8.2 *DSH Recycling har ageret selvstændigt og uafhængigt af Nordic Waste*
148. DSH Recycling har ageret som en selvstændig virksomhed uden sammenblanding med aktiviteterne i Nordic Waste.
149. De faste ejendomme, som DSH Recycling ejer, har primært, men ikke udelukkende været udlejet til Nordic Waste. DSH Recycling har tillige indgået leje- eller forpagtningsaftaler med andre udenforstående parter. DSH Recycling ejer således også fast ejendom, som er bortforpagtet til tredjeparter, og hvorfra der ikke udøves virksomhed med rensning, nyttiggørelse eller anbringelse af jord eller lignende. Sådanne tredjeparter er ikke direkte eller indirekte knyttet til samme ejerkreds eller koncern som DSH Recycling og Nordic Waste.
150. De maskiner og andet udstyr, som DSH Recycling har ejet og leaset, har tilsvarende både været lejet ud til Nordic Waste samt til andre virksomheder. Maskinerne og udstyret er ikke udelukkende blevet anvendt til rensning og nyttiggørelse af jord og tilsvarende aktiviteter, men har også været udlejet til anden brug.
151. DSH Recycling har således ikke udelukkende fungeret som leverandør til Nordic Waste. Selvom der har været en nær samhandelsaktivitet mellem Nordic Waste og DSH Recycling, har DSH Recyclings aktiver ikke alene været anvendt i Nordic Wastes virksomhed. Disse er derimod forsøgt placeret og anvendt på den måde, som efter ledelsens skøn var mest hensigtsmæssig for DSH Recycling. Da Nordic Waste

---

⁵⁹ Miljøstyrelsens betænkning nr. 1/1995, Lovgivning og praksis – forurennet jord, side 91

blev stiftet havde DSH Recycling allerede i flere år haft de samme aktiviteter, som på tidspunktet for Nordic Wastes stiftelse, og der var i princippet ikke noget til hinder for, at DSH Recycling havde indgået aftale med en anden part end Nordic Waste.

152. Samhandlen mellem DSH Recycling og Nordic Waste, hvorved Nordic Waste har betalt DSH Recycling for den faktiske brug af maskiner og andet udstyr samt leje af grunden, er i øvrigt sket på grundlag af aftaler mellem parterne på armslængdevilkår.
153. Tilsvarende er der sket en klar og entydig opdeling i selskabernes regnskabsmæssige forhold. Selskaberne har haft egne bankkonti, og deres midler er blevet holdt adskilt. Bogføringen mellem selskaberne har været holdt separat og er blevet foretaget ud fra almindelige, saglige, bogføringsmæssige principper. Forpligtelser er blevet faktureret til og betalt af det selskab, som gjorde brug af den pågældende ydelse. DSH Recycling kan tilsvarende ikke siges at have fungeret som 'bank' for Nordic Waste, som tilfældet var i UfR 1997.1642H.
154. Både Nordic Waste og DSH Recycling har genereret overskud og gennem en længere periode været selvstændigt profitable. DSH Recycling har i de tre seneste regnskabsår (2020, 2021 og 2023), for hvilke der er udarbejdet årsregnskaber, realiseret et resultat på ca. DKK 9 mio., 24 mio. og 41 mio. Tilsvarende har Nordic Waste i samme regnskabsår realiseret resultater på ca. DKK 8 mio., 19 mio. og 20 mio. Begge selskaber har været selvstændigt profitable, og der er ikke tale om, at overskud er blevet kanaliseret til DSH Recycling, så Nordic Wastes kapitaliseringsgrad kan siges at have været utilstrækkelig.
155. Aktiver i DSH Recycling er stillet til sikkerhed for selskabets forpligtelser over for selskabets bankforbindelse, men aktiverne er ikke direkte stillet som sikkerhed for Nordic Wastes bankforpligtelser.
156. Der er således ikke noget faktuel grundlag for at konkludere, at der er sket en sammenblanding af DSH Recyclings og Nordic Wastes aktiviteter eller økonomiske forhold. Tværtimod er der opretholdt en klar

adskillelse mellem virksomhederne både indadtil og udadtil. Tilsvarende har selskabskonstruktionen ikke haft til formål eller følge på uacceptabel vis at fjerne selskabernes midler fra kreditorer.

3.8.3 *Sammenfald i ejerskab og ledelse*

157. DSH Recycling og Nordic Waste har siden maj 2023 haft en sammenfaldende ejerkreds. Derudover har der i et vist omfang været sammenfald i ledelsen af de to selskaber.

158. Disse forhold er imidlertid en følge af, at selskaberne delvis har indgået i samme koncern. Vurderingen af, hvorvidt selskaberne driftsmæssigt er blevet sammenblandet, afhænger ikke af, hvem der ejer og leder virksomhederne. Dette spørgsmål må derimod afgøres ud fra, om der reelt er sket en adskillelse af virksomhedernes aktiviteter både internt og eksternt. Som beskrevet ovenfor er dette klart tilfældet, og et eventuelt sammenfald i ledelse og ejerskab ændrer ikke herved.

3.8.4 *Konklusion vedrørende sammenblanding*

159. Princippet om selskabers retlige adskillelse og muligheden for indkapsling af hæftelse ved brug af selskaber er grundlæggende for dansk ret. Princippet er velbegrunderet, da det understøtter en hensigtsmæssig risikoallokering ved erhvervsaktiviteter. Fravigelse af dette princip medfører betydelig retsusikkerhed og kræver derfor klart juridisk og faktisk grundlag.

160. Randers Kommunes påstand om, at der er sket sammenblanding mellem DSH Recycling og Nordic Waste, fremstår udokumenteret og ubegrundet. En gennemgang af virksomhedernes forhold viser, at der har været tale om en faktisk og saglig opdeling af selskabernes virksomheder og aktiviteter. Der foreligger således ikke en sammenblanding, der kan begrunde, at DSH Recycling af denne grund skal anses for driftsherre for aktiviteterne i Ølst eller på andet grundlag medansvarlig for de indtrufne hændelser.

3.9 Der foreligger ikke et særligt sags- og hændelsesforløb af relevans for et miljøretligt ansvar

161. I Afgørelsens side 6 fremhæves det afslutningsvis, at der foreligger et *særligt sags- og hændelsesforløb*, som medfører, at DSH Recycling er ansvarlig efter miljøbeskyttelsesloven.
162. DSH Recycling bestrider, at dette er en korrekt karakteristik af de relevante forhold. Indretningen af Nordic Wastes og DSH Recyclings aktiviteter har ikke været usædvanlig eller særlig. Derimod er udtalelsen formentlig indikativ for, hvad der reelt er årsagen til, at Randers Kommune når frem til, at DSH Recycling er ansvarlig. Årsagen er efter alt at dømme de meget store udgifter, som Randers Kommune har afholdt til afværgeforanstaltninger i Ølst samt den medieinteresse, sagen har medført.
163. Fortolkningen af miljøbeskyttelseslovens § 73 b angår imidlertid ikke, om en aktivitet har haft omfattende følger. Erstatningsansvar betinges ikke af tabets størrelse. Der er ikke hjemmel til at lade den ansvarlige personkreds udvide eller indskrænke afhængigt af, om myndighederne har afholdt store omkostninger til afværgeforanstaltninger. Ej heller er det relevant, at en sag har været omgærdet af betydelig medieinteresse. Disse hensyn er uden betydning for den juridiske vurdering af ansvarsgrundlaget.
164. DSH Recycling gør overfor dette gældende, at der ikke foreligger et særligt sags- og hændelsesforløb vedrørende de relevante forhold.
165. Det er ikke usædvanligt eller særligt, at en koncern placerer forskellige aktiviteter i forskellige selskaber. Dette er udtryk for en saglig opdeling af virksomheden, som iagttages af praktisk talt alle større virksomheder. Det forhold, at der inden for en koncern er sammenfald i ledelsen i søster- eller datterselskaber, er ikke usædvanligt, men en naturlig følge af ejerstrukturen, og dette ses tilsvarende i alle større virksomheder. Det medfører ikke, at der er grundlag for identifikation mellem de to selskaber, hverken miljøretligt eller selskabsretligt. Det

bemærkes i den sammenhæng, at der først opstod sammenfald i ejerkredsen mellem DSH Recycling og Nordic Waste i maj 2023, det vil sige efter virksomhederne havde været i drift i adskillige år.

166. Det er heller ikke usædvanligt eller særligt, at ejeren af en fast ejendom indhenter myndighedsgodkendelser til udførelsen af aktiviteter på den fast ejendom, som herefter udføres af en tredjepart. Tværtimod er det sædvanligt, at en grundejer ikke selv er i besiddelse af de kompetencer, som er nødvendige for en optimal økonomisk nyttiggørelse af grundens ressourcer. At grundejeren overlader denne nyttiggørelse til andre selskaber, er både sædvanligt og hensigtsmæssigt, og det understøtter en virksomhedsdrift, hvor selskaber har mulighed for at gøre brug af kompetencer, som selskabet ikke selv er i besiddelse af.
167. Samlet er der således ingen relevante forhold, der kan karakteriseres som særlige eller usædvanlige vedrørende organiseringen eller driften af DSH Recycling og Nordic Waste. Det eneste usædvanlige ved nærværende sag er, at Nordic Wastes aktiviteter ulykkeligtvis har forårsaget en meget omfattende miljøskade. Dette har dog ikke betydning for afgørelsen af, hvem der udgør den miljøretligt ansvarlige personkreds.

3.10 Øvrige forvaltningsretlige mangler ved afgørelsen

3.10.1 Nye hensyn lagt til grund i Afgørelsen, som DSH Recycling ikke er blevet hørt om

168. Det fremgår af Miljøstyrelsens bindende udtalelse af 28. juni 2024, side 3, at Miljøstyrelsen har lagt vægt på, at DSH Recycling ikke etablerede monitoringspunkter eller fik foretaget supplerende geotekniske undersøgelser til trods for, at dette blev foreslået i den geotekniske undersøgelsesrapport af 22. januar 2018, der var vedlagt ansøgningen om miljøgodkendelse i 2018.
169. Randers Kommune inddrog ikke disse hensyn i sit udkast til afgørelse. Den geotekniske undersøgelsesrapport var blot kort nævnt i Miljøstyrelsens vurdering af 30. maj 2024, som DSH Recycling først modtog efter at have søgt om aktindsigt i denne.

170. DSH Recycling kan nu konstatere, at Miljøstyrelsen i den bindende udtalelse af 28. juni 2024, og således efter at DSH Recycling var blevet partshørt, har tillagt disse forhold betydelig vægt ved sin vurdering. Forholdene omtales ikke i selve Afgørelsen, men det er muligt, at også disse forhold er indgået i Randers Kommunes afgørelse, idet disse var omtalt i Miljøstyrelsens vurdering.
171. Da DSH Recycling ikke er blevet hørt om disse forhold, er det usagligt for Randers Kommune at lægge vægt på disse.
172. Under alle omstændigheder er forholdene uden betydning for vurderingen af, om DSH Recycling kan holdes ansvarlig al den stund, at DSH Recycling faktisk etablerede monitoringspunkter.
173. Dertil kommer at Miljøstyrelsen synes at tillægge det betydning, at DSH Recycling skulle have handlet ansvarspådragende ved ikke at etablere monitoringspunkter eller få foretaget supplerende geotekniske undersøgelser. En sådan ansvarsvurdering har ikke betydning for identifikation af det miljøretlige ansvarssubjekt.
- 3.10.2 *Udkastet til afgørelse savner fornøden klarhed*
174. *Afgørelsen indebærer, at DSH Recycling anses som omfattet af Randers Kommunes afgørelse af 23. december 2023 om overhængende fare for en miljøskade på Alling Å.*
175. Det er DSH Recyclings opfattelse, at denne formulering savner tilstrækkelig klarhed til at kunne udgøre en forvaltningsretligt bindende afgørelse.
176. DSH Recycling var ikke part i førnævnte afgørelse og var ikke involveret i dennes tilblivelse. Der er ikke hjemmel til, at en forvaltningsmyndighed kan træffe afgørelse om, at en juridisk person bliver omfattet af en tidligere truffet afgørelse vedrørende en anden juridisk person. Derimod følger det af almindelige forvaltningsretlige processuelle principper, at en myndighed må træffe en separat afgørelse vedrørende hver enkelt juridisk enhed. Det indebærer, at myndigheden skal foretage en ny, selvstændig vurdering af, hvorvidt samtlige relevante

betingelser for afgørelsen er til stede på tidspunktet for den nye afgørelse.

177. DSH Recycling opfordrede i partshøringssvaret Randers Kommune til at formulere afgørelsen på en måde, hvor der ikke hersker uklarhed om, hvorvidt der er tale om en ny, selvstændig forvaltningsretlig afgørelse vedrørende DSH Recycling. Randers Kommune har ikke omformuleret Afgørelsen, og DSH Recycling er derfor blevet inddraget i en allerede truffen afgørelse, hvorved DSH Recyclings sagsbehandlingsmæssige garantier er tilsidesat.

4. PROCESUELLE FORHOLD

4.1 Anmodning om henvisning af sagen til Vestre Landsret

178. Sagen er anlagt ved Retten i Randers som hjemting for Randers Kommune, jf. retsplejelovens § 239.

179. DSH Recycling anmoder hermed Retten i Randers om at henvise sagen til behandling ved Vestre Landsret, jf. retsplejelovens § 226, stk. 1. Anmodningen er begrundet i, at sagen har principiel karakter, da den vedrører fortolkning af den ansvarlige personkreds i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 73 b, stk. 1 og 2, hvorom der findes begrænset retspraksis samt operatørbegrebet i miljøansvarsdirektivet. Hvis Randers Kommunes fortolkning af disse regler lægges til grund, så vil der være tale om en fundamental ændring i disse begreber sammenlignet med, hvordan de hidtil er blevet fortolket i rets- og myndighedspraksis samt i den juridiske litteratur. En afgørelse vil derfor have væsentligt betydning for retsanvendelsen.

4.2 Øvrige forslag til sagens behandling

180. Hvis sagen ikke henvises til behandling ved Vestre Landsret, er det DSH Recyclings opfattelse, at sagen bør behandles af tre juridiske dommere jf. retsplejelovens § 12, stk. 3, nr. 1, da sagen er af principiel karakter.

181. DSH Recycling har ikke forslag til temaer til drøftelse på det forberedende møde efter retsplejelovens § 353, udover hvad der fremgår af § 353, stk. 1, nr. 1-8.

5. BEVISER

5.1 DSH Recycling fremlægger beviser som anført på vedlagte bilagsliste.

5.2 DSH Recycling ønsker at afhøre følgende personer:

- Lene Holmgaard Lange, tidl. direktør i DSH Recycling
- Søren Gran Hansen, bestyrelsesformand i DSH Recycling
- David York, bestyrelsesmedlem i DSH Recycling
- Christian Bruun Nielsen, bestyrelsesmedlem i DSH Recycling

6. MOMSREGISTRERING

182. DSH Recycling A/S under rekonstruktion er momsregistreret.

7. PROCESUELLE MEDDELELSER

183. Processuelle meddelelser til DSH Recycling A/S under rekonstruktion bedes fremsendt til advokat Harald Søndergaard (hso@hafnia-law.com) og advokat Kristine Emanuel Sørensen (krs@hafnia-law.com), Hafnia Advokatpartnerselskab, Nyhavn 69, 1051 København K, med henvisning til sagsnr. 17413.

Det forbeholdes i videst muligt omfang at fremkomme med yderligere påstande, anbringender, bevisligheder mv. af enhver art.

---oo0oo---

København, den 12. juli 2024

HAFNIA ADVOKATPARTNERSELSKAB

Harald Søndergaard

HAFNIA
ADVOKATPARTNERSELSKAB

SAGSØGERS BILAGSLISTE

Retten i Randers

Gældende pr. 12. juli 2024
J.nr. 17413

SAGSØGER: DSH Recycling A/S under rekonstruktion

SAGSØGTE: Randers Kommune

Nr.	Beskrivelse	Dato
1	Randers Kommunes afgørelse overfor DSH Recycling	28. juni 2024
2	Udskrift fra CVR for DSH Recycling	7. juli 2024
3	Udskrift fra CVR for Nordic Waste	7. juli 2024
4	Udskrift fra CVR for DSH Environment	7. juli 2024
5	Udskrift fra CVR for SDK Shipping	7. juli 2024
6	Udskrift fra Den Offentlige Informationsserver, OIS over Ejendommen	7. juli 2024
7	Udskrift fra CVR for SDK Freja	7. juli 2024
8	Miljøgodkendelse	31. august 2018
9	Miljøgodkendelse	5. februar 2019

HAFNIA
ADVOKATPARTNERSELSKAB

Nyhavn 69
1051 København K

T +45 33 34 39 00

E info@hafnialaw.com

W hafnialaw.com

CVR nr. 39 18 64 46

10	Miljøgodkendelse	5. februar 2021
11	Miljøgodkendelse	28. juni 2023
12	§ 52-dispensation	31. august 2018
13	Tilladelse til råstofindvinding	Juni 2013
14	Randers Kommunes afgørelse overfor Nordic Waste	23. december 2023
15	Randers Kommunes notat	24. april 2024
16	Rapport fra GEUS	Juni 2024
17	Randers Kommunes pressemeddelelse	Marts 2024
18	Randers Kommunes udkast til afgørelse overfor DSH Recycling	11. juni 2024
19	Miljøstyrelsens vurdering	30. maj 2024
20	DSH Recyclings partshøringssvar	25. juni 2024
21	Miljøstyrelsens bindende udtalelse	28. juni 2024
22	Geoteknisk undersøgelsesrapport af 4AP Geoteknik A/S	22. januar 2018